

Ujlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2014. június

Küldetésünk a világban

Ferenc pápa "Az Örömhír öröme" kezdetű apostoli buzdítása alapján

Ferenc pápa olyan korban írta apostoli buzdítását, amelyben az emberek jelentős részének lelkéből hiányzik az öröm. A korábban tömeget lelkesítő eszmék, ideológiák kudarcot vallottak, ennek következtében az emberek jelentős része kiábrándulttá vált. Ilyen körülmények között hogyan tudunk megújulni, és az *örömhír öröme* átélni és továbbadni? - tehetjük fel a kérdést.

1. Az öröm megtapasztalása

Az örömhír legfontosabb üzenete az, hogy *Isten szeret minket* (vö. EG 264). Ennek az örömet kell átélni és továbbadni azoknak, akik céltalanul és szeretet nélkül élnek. A papnak az a feladata, hogy ezt az **isteni szeretetet fedezze fel** önmaga számára, engedje, hogy az öröm töltse el a szívét, és ezt adja tovább, azoknak, akik vágyakoznak utána. Isten szeretetének a felfedezése számtalan formában történhet. Az Egyház üdvösségtörténete és egyéni "üdvösségtörténetünk" egyes eseményei, mind lehetőséget adnak számunkra, hogy Isten szeretetét felfedezzük. Ábrahám küldetése, Szent Pálnak a megtéréséről szóló tanúságtétele, Szent Ágoston vallomásai: mind Isten önközlő szeretetéről tanúskodnak. Azonban nem szükséges mindig mások életére hivatkoznunk. Egyéni meghívás- és küldetéstörténetünkben, küzdelmeinkben, kudarcainkban és újrakezdéseinkben is mindig jelen van az Úr különböző formában megnyilvánuló szeretete, amely az öröm forrása, ami továbbadva megsokszorozódhat.

A pápa a másokért odaajándékozott küzdelmes élet, a másoknak ajándékozott papi élet szépségének bemutatásához idézi a Latin-amerikai és Karibi Püspökök nyilatkozatát: *"Az élet, amennyiben elajándékozzák, megerősödik - de elgyengül az elszigeteltségben és a jólétben. Valójában azok élvezik jobban az élet lehetőségeit, akik elhagyják a biztonságos kikötőt, és belevetnek magukat a küldetésbe, hogy közöljék az életet másokkal"* (EG 10)

2. Az öröm továbbadása

Az öröm megtapasztalása adhat indítást számunkra, hogy **missziós küldetésünket** átérezve, kilépünk a világ elé. Ennek a missziós küldetésnek az elsődleges helye a *plébánia*, amely "nem elavult struktúra", hanem "maga az Egyház", más szavakkal: az adott területen az "Egyház jelenléte, tere a szó

hallgatásának, a keresztyén élet növekedésének, a párbeszédnek, az igehirdetésnek, a nagylelkű szeretetnek, az imáadásnak és az ünneplésnek." (EG 28). A missziós küldetés teljesítéséhez a plébániának nyitottnak kell lennie a világ felé. Ezt a nyitottságot fejezik ki a templomok nyitott kapui, és az érdeklődés, odafigyelés, amely a világ ügyei, elsősorban a nehézséggel küszködő emberek felé megnyilvánul. Ez a világ felé való nyitottság komoly kockázatokkal is járhat, de ezt a kockázatot, Isten kegyelmében bízva, vállalni kell. Erről így ír a pápa:

"Lépjünk ki! ...szívesebben látok egy olyan Egyházat, amelyet baleset ért, amely megsebesült és bepiszkolódott, miközben kiment az utcára, mint egy olyan Egyházat, ami belebetegedett a zártságába és kényelmébe, mert a saját biztonságához ragaszkodott." (EG 49)

3. A jövőbe vetett remény

A Szentatya több helyen ír a jövővel szembeni reménytelen magatartás káros mivoltáról, hiszen az örömhírről csak örömmel és reménnyel lehet tanúságot tenni. A húsvét öröme nélküli állandó "nagybőjti stílus" akadályozza a missziót (vö. EG 6). Korunk pesszimizmusával szemben Szent XXIII. János pápa **optimizmusát** közvetíti, amikor idézi a II. vatikáni zsinaton elmondott beszédét:

"Mi úgy látjuk, hogy higgadtan el kell határolódnunk a kudarc prófétáitól, akik mindig a rosszat hirdetik, mintha küszöbön állna a világvége. Az emberi események jelen állapotában - amelyben úgy tűnik az emberiség a dolgok új rendjébe lép - inkább az isteni gondviselés titokzatos terveit kell látnunk, amelyek az idők folyamán az emberi cselekedetek által valósulnak meg, gyakran várakozáson felül, és bölcsen elrendeznek mindent, az emberi viszontagságokat is, az Egyház javára." (EG 84)

Társadalmi felelősség

A pápai buzdítás külön fejezetet szentel az evangélium öröme kisugárzásának hatásáról arra a plurális társadalomra, amelyben az Egyház él. Az Egyház társadalmi tanítására hivatkozva felhívja a figyelmet arra, hogy a keresztyén embernek "joga van véleményt nyilvánítani mindarról, ami személyek életére vonatkozik, lévén, hogy az evangelizáció feladata

minden emberi lény teljes értékű haladását magában foglalja és igényli. Nem lehet többé állítani, hogy a vallást a magánszférára kell korlátozni, s csak arra való, hogy felkészítse a lelkeket a mennyországra." (EG 182). A társadalmi feladatok közül kettőt emel ki. Az egyik a **szegények társadalmi befogadása**, a másik a **közjóért**, és a társadalmi **békéért** való fáradozás.

Az apostoli buzdítás végén a szentatya Máriának az új evangelizáció Csillagának a segítségét kéri, "hogy az evangélium öröme eljusson a föld végső határáig, és annak egyetlen peremvidéke se nélkülözze a világosságát." (EG 288)

Ferenc atya

Elsőáldozás

Évek sok munkája, tanulás és odaszánás gyümölcse érett be május 18-án, amikor a 9 órás misében huszonegy gyerek és egy felnőtt lett elsőáldozó. Az előző napi első gyónás után tiszta lélekkel, ünneplőbe öltözve és izgatottan vettek részt életük fontos eseményén, a szülők, nagyszülők, rokonok, és a kedves hívő testvérek közösségében. Kettő közülük ebben a szentmisében részesültek a keresztség szentségében is – bőséges ajándékként az Úrnak!

Szívből remélem, hogy vallásos életükben ez csupán az első lépcső, mely segíti őket abban, hogy nyitott szívű, hitüket gyakorló fiatalokká váljanak, a mi közösségünkben. Istennek hála, amiért eljutottak idáig, családjaiknak pedig köszönet, hogy mindezt lehetővé tették - és támogatják őket továbbra is.

Kísérjük őket imádsággal és fogadjuk őket szeretettel!

Jüling Erika

Kihez menjünk?

Jn 6,66-69

... a tanítványai közül sokan visszahúzódtak, és már nem jártak vele. Jézus azért így szólt a tizenkettőhöz: »Talán ti is el akartok menni?« Simon Péter azt felelte: »Uram, kihez mennénk? Az örök élet igéi nálad vannak. Mi hittünk, és megismertük, hogy te vagy az Isten Szentje.«

Jézus nem udvariaskodik a hallgatóságával. Nem igyekszik arra, hogy népszerű legyen. Kemény, keményen beszél. Gondolhatunk itt a jóindulatú, de gyenge gazdag ifjúra vagy arra a mondására, hogy vegye fel a keresztyét, aki követni akarja. Mintha azt akarná, hogy senki se kövesse? Nem, nem erről van szó, hanem arról, hogy aki követni akarja, az feltétel nélkül kövesse. Jellemző egy másik eset, amikor a jelentkező

el akarja előbb temetni az apját. Csakhogy mi is a háttere ennek a történetnek? Az apa ugyanis még él. Ha meghalt volna, a család, a fiút is beleértve sürgősen ásnák (vagy vésnék) a sírt, mert az ottani klíma nem tette lehetővé a temetéssel való késlekedést. (Ma persze más a helyzet, van lehetőség a holttest tárolására, mert lehet hűteni. De kétezer évvel ezelőtt ilyen nem volt.)

A hit mindig személyes. Nem valamiben hiszünk, hanem valakinek hiszünk. Az is valakinek hisz, aki elutasítja Jézust. Hitünk szerint az üdvösség, az örök élet útja a Jézus Krisztusba vetett hit. Az Ő tanítása, az Ő igéi vezetnek el bennünket az örök életre. Semmi és senki más nem képes erre.

Balthazár Zsolt

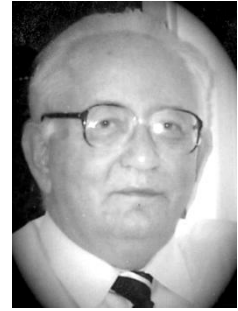
Az Újlakért Emlékérem idei díjazottjai

dr. Kerek Imréné

dr. Portik Jánosné

Balthazár Zsolt

Zenével szolgáltunk Bécsben is

Nem pusztán udvarias fordulat volt, amikor csaknem két évvel ezelőtt Varga János atya, a Collegium Pázmáneum rektora a sikeres bécsi szerepléséről hazainduló Újlaki Sarlós Boldogasszony Kórustól úgy búcsúzott, hogy visszavár bennünket. A visszatérésre április utolsó hétvégén került sor, hogy a szombat délutáni misén és a II. János Pál pápa szentté avatása kapcsán tartott vasárnapi zenés áhítaton énekeljünk. Janó atya meghívása annál is becsesebb volt számunkra, mivel a Pázmáneum kápolnája legutóbbi ott jártunk óta ihletett énekegyüttessel gyarapodott.

A Szépvölgyi útról indult kisbuszunkra ezúttal nemcsak a kórustagok szálltak fel, húszfős csapatunkat hangszeres kísérőink is erősítették, akik nemcsak a zenei szolgálat munkájában, de a közösségi lét örömeiben is osztoztak velünk. Megérdemlik hát, hogy név szerint is köszönetet mondjunk nekik! Állandó zenei kísérőnk volt Gyüre Bálint orgonista, Vivaldi Magnificatjának ünnepélyességét Fejes-Tóth Gábor nagybőgő- és Nagy Zoltánné Nóri csellójátéka emelte, Charpentier Te Deumjának pedig Nagy Zoltán trombitakísérete adott ujjongóbb csengést.

Az érkezésünket követő gyors ebéd után közös villámvárosnézésre indultunk. A szecesszió bécsi emlékeit csodáltuk meg, majd a Naschmarkton, Bécs legnépszerűbb piacán kóstoltunk bele szó szerint is az osztrák fővárosba. De már siettünk is vissza, hogy az 5 órakor kezdődő mise előtt még egy próba és némi pihenő is beleférjen a feszített programba. Este még egy rövid kirándulásra is eljutottunk a Hundertwasser Múzeum hullámváros formáiról híres épületéhez, visszaúton belemerültünk a Swedenplatz teraszainak vidám forgatagába. A refektóriumban közösen elfogyasztott vacsora után előkerült a sok hazulról hozott finomság – házi készítésű süteményeinkből külön kóstolóval is kedveskedtünk Janó atyának –, no

és a jókedv is. A vidám hangulatú estének a kötelességérzet vetett véget, hogy ki-ki testben-lélekben felkészülhessen a másnapi zenés áhítaton vállalt szolgálatunkra.

Am mielőtt erre sor került volna, vasárnap délelőtt egy hosszabb belvárosi sétára is sort kerítettünk. Bécs napfényben fürdő, legfényesebb arcát kínálta felénk. Ahogy legszebb templomait érintettük, lehetetlen volt megállni, hogy dalra ne keljünk: a bécsiek és a turisták megismerhették a kórus emblémájává vált Csángó Úrangyalát - ahogy illik is a déli harangszókor. A Mozart Haus előtt tartott zenés villámcsődületünk egyik hallgatója pedig meginvitált bennünket a Szent Erzsébet templom magyar közösségének elsőáldozói köszöntő ünnepségre. A meghívást néhány szép repertoárdarabunk eléneklésével háláltunk meg, s e szerencsés találkozás nyomán a templom kórusának karnagyával is megtörtént a kapcsolatfelvétel. A Stephans Kirche előtti utcazenélésről sem mondtunk le, hisz ez immár hagyomány!

Ilyen élményekkel feltöltődve, áhítattal eltelve hallgattuk a kápolna kórusáról Janó atyának a szentté avatott II. János Pál pápa alakját felidéző bensőséges, lelkeket megérintő megemlékezését. Szolgálatunkkal ehhez igyekeztük mi is hozzátenni a magunkét. Az ezt követő szeretetvendégség alkalmával megtapasztalt visszajelzések és Janó atya elismerő szavai szerint is sikerült kórusunk, s így plébániánk hírnevét ismét öregbíteni.

Bécsi szolgálatunk valóságos spirituális edzőtáborként hatott, s nemcsak a minőségi zenei teljesítmény iránti elkötelezettséget, de az összetartozást is tovább erősítette a kórus tagjaiban. Mindennek eredményét a május 9-i Musica Sacra Civitatis közönsége is megtapasztalhatta. A műsorban a Sarlós Boldogasszony Kórus a Bécsben is énekelt Vivaldi:

Magnificat 5. és 9. tételét, valamint Farkas Ferenc 131. zsoltárát szólaltatta meg, mellyel a közönség percekig tartó vastapsát váltotta ki. Aki lemaradt volna a II. kerületi egyházi énekegyüttesek találkozójáról, többek között ezeket a darabokat is meghallgathatja a kórus

hagyományos évadzáró koncertjén. A július 6-án, az esti szentmise után, 19 órakor sorra kerülő eseményen több más mű mellett zenekari kísérettel lesz hallható Vivadi Magnificatja.

Marschall Mónika

A május 24-i újlaki kirándulás kapcsán

Tudtad-e, hogy a kirándulás olyan kapcsolatokat tud felszínre hozni, amelyek egyébként rejtve maradnának? – De ehhez sokat kell gyalogolni.

Tudtad-e, hogy a kirándulás csalódásokkal is jár, mert sokan megígérik, hogy eljönnek, aztán mégsem?

Tudtad-e, hogy egy kiránduláson sok mindenkiről megtudhatsz olyan dolgokat, amelyeket különben sohasem tudnál meg? – De ehhez sokat kell gyalogolni.

Tudtad-e, hogy egy kiránduláson megtudhatod, hogy akinek útközben megfájdul a lába, végig tudja járni a terepet, ha segítenek neki? – Ehhez is sokat kell gyalogolni.

A kiránduláson lehet bodzát is szedni a

szörphöz, de ha friss és tiszta virágokat akarsz szedni, ahhoz is sokat kell gyalogolni.

Tudtad-e, hogy ki miben mely rászorulónak szokott segíteni? Ha sokat gyalogolsz, ezt is megtudhatod.

Tudtad-e, – mert én nem –, hogy az előrejelzések ellenére ideális kiránduló időnk lesz, illetve most már volt, és ezért hálát lehet adni?

Tudtad-e, hogy a sör jobban esik egy kiadós gyaloglás végén, mint bármikor máskor?

Nekünk jó volt együtt.

Sajnálod-e, hogy nem jöttél velünk kirándulni?

Szaszovszky Andrea

Ferenc pápa: Nincs szentté válási tanfolyam

Senki nem válhat szentté önmagától, csak Jézus szentelhet meg minket. A szentek nem hősök, hanem bűnösök, akik követik Jézust az alázat és a keresztség útján. Erről prédikált május 9-i reggeli szentmiséjén Ferenc pápa a vatikáni Szent Márta-Házban, tájékoztat a Vatikáni Rádió.

A szentleckében Szent Pál megtéréséről hallunk, aki az egyház ellenségéből szentté vált. Hogyan értelmezzük azt, hogy az egyház szent? Ferenc pápa így magyarázta: Mi bűnösök vagyunk, de az egyház szent. Jézus Krisztus jegyese, akit szeret, akit megszentel nap mint nap eucharisztikus áldozatával. Mi magunk is megszentelődünk általa, hogy az egyházhoz tartozunk: az anyaszentegyház megszentel minket szeretetével, Jegyese szentségeivel.

Mit jelent szentnek lenni? Az Úr kiválaszt néhány embert egyházában, hogy rajta keresztül megmutassa az életszentséget. Isten szentel meg minket, nem létezik

szentté válási tanfolyam – mint ahogy szentnek lenni nem abból áll, hogy fakírok vagyunk. Az életszentség Jézus ajándéka az egyháznak: az általa kiválasztott személyekben tárja elénk megszentelő művét.

Sok szent nagyon alázatos módon fejezi be életét. Gondolok itt Szent II. János Pál utolsó napjaira.

Mindannyian láttuk, hogy nem tudott beszélni, ő, Isten atlétája, Isten nagy harcosa így végezte: megsemmisülve a betegségtől, megalázva, mint Jézus. Ez a nagy emberek életszentségének útja. És ez érvényes ránk is: ha nem hagyjuk megtéríteni szívünket, hogy Jézus útját kövessük a mindennapok keresztségével, akkor nem leszünk szentek. De ha ezen az úton járunk, mindannyian tanúságot teszünk Jézus Krisztusról, aki nagyon szeret bennünket. És tanúságot teszünk arról, hogy bár bűnösök vagyunk, az egyház szent és Jézus jegyese.

(Magyar Kurír 2014. május 9.)

Egy rákbeteg kisfiú új törvényt ajándékozott Franciaországnak

Különös eset történt Franciaországban: egy halálos betegségben szenvedő kisfiú és a szülők munkatársainak együttérzése olyan példát teremtett, amely alapján új törvényt fogadtak el – a SIR tájékoztat az esetről.

Április 30-tól Franciaországban lehetővé vált, hogy súlyos beteg gyermeket ápoló szülőknek a kollégák odaajándékozassák szabadnapjaikat.

A szolidaritás egészen különleges gesztusa volt, amiben Cristophe Germaine-t részesítették kollégái. Cristophe kisfia, Mathys májában 2008-ban daganatot találtak az orvosok. A következő év decemberében a fiú meghalt, addig pedig ápolásra szorult. A szülők természetesen mellette akartak maradni, el akarták kísérni a halál felé vezető úton. Amikor már minden szabadságukat felhasználták a gyermek ápolására, a munkatársak összefogtak: 170 szabadnapjukat ajándékozták oda az apának.

Összefogásuk eredménye nem csupán az édesapa számára volt hasznos: jelentősége túlnőtt a család megsegítésén, társadalmi szintre emelkedett.

Talán ez volt a legkülönlegesebb gyűjtés, amit valaha rendeztek: a munkaadó engedélyével mindenki annyi szabadnapot, pihenőnapot ajándékozott, amennyit tudott. Végül 170 napot adtak ajándékba az elkeseredett édesapának. Ez már önmagában is csoda lenne, de a történet nem ért itt véget. A francia szenátus, hosszas tanácskozást követően úgy döntött, hogy másoknak is biztosítja ezt a lehetőséget. Megszületett a Mathys-törvény: a munkatársak ingyen, anonim módon szabadnapjaikat ajándékozhatják munkatársuknak, akinek 20 év alatti gyermeke súlyos betegségben szenved és ápolásra szorul.

Különleges jel ennek a törvénynek a megszületése. Egyszerű dolog, nem kerül semmibe, mégis hatalmas jelentősége van, hiszen a másokért való felelősségvállalás növeli a társadalmi összefogást. Nemes gesztusra ösztönöz, az egyéni lemondás összekapcsolódik a közös, társadalmi szolidaritással.

(Magyar Kurír 2014. május 10.)

XXIII. János humora

XXIII. János pápát legtöbben kedvesnek, egyszerűnek, szociálisan érzékenynek és igen jó humorúnak ismerték. Ő hirdette meg a II. Vatikáni Zsinatot. Ferenc pápa szerint szentéletű, türelmes ember volt, aki „engedte, hogy az Úr vezesse”.

A derűs természetű pápa néhány humoros megnyilatkozása:

1. Egy kórházlátogatás alkalmával megkérdezte egy kisfiútól, mi szeretne lenni, ha felnőtt. A gyerek azt felelte: vagy rendőr vagy pápa. „A helyedben a rendőrséget választanám – mondta a Szentatya. – Pápa akárkiből lehet, nézz csak rám!”

2. „Éjjelente gyakran felébredek, eltöprengek a világ súlyos problémáin, és elhatározom, hogy mindezt el kell mondanom a pápának. Aztán másnap, mikor felébredek, rájövök, hogy én vagyok a pápa.”

3. Amikor egy riporter megkérdezte, hányan dolgoznak a Vatikánban, János pápa állítólag így felelt: „Nagyjából a fele.”

4. Egy bíboros nehezményezte, hogy a vatikáni fizetésemelés után az egyik alkalmazott ugyanannyit keres, mint a bíboros. A pápa azt mondta: „Annak az alkalmazottnak tíz gyereke van; remélem, a bíborosnak nincsen.”

5. Egy este a barátját látogatta meg a Szentlélek Kórházban. A nővér, aki ajtót nyitott, így mutatkozott be: „Szentatyám, a Szentlélek főnöknője vagyok.” A pápa így felelt: „De jó magának! Micsoda állása van! Én csak ‘Isten szolgáinak szolgája’ vagyok.”

6. Röviddel pápává választása után Róma utcáin sétált. Egy pár jött szembe, és ahogy elhaladtak egymás mellett, meghallotta, hogy a nő odasúgja a barátjának: „Jó ég, milyen kövér!” Utánuk fordulva megjegyezte: „Hölgyem, gondolom, tudja, hogy a konklávé nem kimondottan szépségverseny.”

7. Egyszer azt írta: „Három dolog viszi romlásba az embert: a nők, a szerencsejáték és a földművelés. Apám a legunalmasabbat választotta.”

8. Amikor már bíboros és velencei pátriárka volt, egyszer azt mondta a város egyik gazdag polgárának: „Egyetlen közös dolog van kettőnk között: a pénz. Önnek sok van, nekem semennyi. A különbség az, hogy engem egyáltalán nem érdekel.”

9. Egy újságírónak, aki velencei pátriárkaként megkérdezte tőle, mi lenne, ha újrakezdené az életét, azt felelte: újságíró. Majd elmosolyodva hozzátette: „S most lássuk, meri-e azt mondani, hogy maga meg, ha újrakezdené, pátriárka lenne!”

10. Egy vatikáni tisztségviselő azt mondta a pápának: „teljességgel lehetetlen”, hogy 1963-ban megnyissák a II. Vatikáni Zsinatot. „Jó, akkor 1962-ben fogjuk megnyitni” – felelte. És meg is nyitotta.

Családi események májusban:

A keresztség szentségében részesültek:

Május 4: Ókrös Dorottya Kamilla és Germán Szófia

Május 11: Munkácsi Árpád

Május 18: Wein Zille Zsuzsanna, Wein Zsombor Ádám, Szöllösi Bálint és Kuncsik Attila Dávid,

Elsőáldozáshoz járultak:

Május 18: Bakó Eszter, Csák Botond, Erent Borbála, Wein Zille Zsuzsanna, Wein Zsombor Ádám, Sándor Nóra, Ács Emma, Ács Tamás, Bosnyák Bálint, Csics Balázs Máté, Dobesch Csongor, Ghimes Luca, Kovács Kinga, Nyírádi Gréta Melitta, Tóth Anna, Gulyás Boglárka, Ötvös Koppány, Pacher Lea, Varga Domonkos, Szabó Gréta, Takács Emma, Urbancsek Gábor

Házasságot kötöttek:

Május 3: Gál Béla és Bokrétás Viktória

Május 24: Svéd Miklós és Szederkényi Dorottya

Halottaink:

Heinemann Sándorné (83), Szabóné Keresztényi Edit, Stotz Béla, Bokor Béláné, Bertók Bertalanné (87), Szekeres László

Plébániánk rendszeres programjai

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ - 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ - 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmise után ½ 8-ig.

Zsolozsma: pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekek váró házaspárokért ajánljuk fel minden

hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap első keddjén papokért imádkozunk az esti szentmise után a Szent Erzsébet hittanteremben.

Minden hónap 27-én engesztelő szentmisét mutatunk be Szent Margit tiszteletére és szándékára.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335-3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ - 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök

16⁰⁰ - 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): szombat 16⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ - 10³⁰ között.

Nyugdíjas klub: minden kedden délelőtt 10⁰⁰ órakor a Szent Erzsébet teremben.

Teadélelőtt: a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ órai szentmise után, a Szent Erzsébet teremben.

Kóruspróbák: hétfőn és csütörtökön 19⁰⁰ - 21⁰⁰ a Szent István teremben (Felhévizi u. 2.) Minden érdeklődőt szeretettel várunk személyesen a próbákön, vagy telefonon: Török Andrea karnagy, 20/483-0149

Schola próbák: szerdánként 19⁰⁰ - 20⁰⁰ az oldalkápolnában.

Aki az egyházi hozzájárulást (adót) banki átutalással szeretné rendezni, megteheti ezt a plébánia OTP Banknál vezetett 11702036 - 20546803 számú számlájára történő befizetéssel.

A jótékony célú adományokat köszönettel vesszük az Újlaki Sarlós Boldogasszony Alapítvány OTP Banknál vezetett 11702036-20644877 számú számlájára történő befizetéssel, illetve banki átutalással.

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta.

Kiadja: Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Felelős szerkesztő: Dr. Beran Ferenc plébános. Cikkeket, híreket az plebanos@ujlakitemplom.hu címre, vagy a Felhévizi úti postaládába várjuk. **Lapzárta:** minden hónap 20-a.